

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä tammikuuta 2005

N:o 28—33

SISÄLLYS

N:o	Sivu
28 Laki saatavien perinnästä annetun lain muuttamisesta	89
29 Laki kuluttajansuojalain muuttamisesta	92
30 Laki vakuutusopimuslain muuttamisesta	99
31 Laki rajat ylittävästä kieltomenettelystä annetun lain 1 §:n muuttamisesta	101
32 Tasavallan presidentin asetus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen kolmannentoista pöytäkirjan voimaansaattamisesta sekä pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	102
33 Tasavallan presidentin asetus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen kahdennentoista pöytäkirjan voimaansaattamisesta sekä pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	103

N:o 28

Laki

saatavien perinnästä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan saatavien perinnästä 22 päivänä huhtikuuta 1999 annetun lain (513/1999) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 2 momentti ja 10 § sekä
lisätään lakiin uusi 4 a ja 10 a—10 c § seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään erääntyneen saatavan perinnästä sekä perintään liittyvistä, velkasuhteen osapuolten asemaan vaikuttavista muista seikoista. Perinnällä tarkoitetaan tässä laissa toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada velallinen vapaaehtoisesti suoriittamaan erääntynyt velkojan saatava.

3 §

Kuluttajasaatava

Tämän lain 5—7, 10, 10 a—10 c ja 12—14 §:n säännöksiä kuluttajasaatavasta on soveltuvin osin noudatettava perittäessä julkisoikeudellisen oikeushenkilön saatavaa tai julkisen tehtävän hoitamiseen liittyvää saatavaa yksityishenkilöltä.

HE 21/2004
LaVM 14/2004
EV 247/2004

4 a §

Velallisen oikeus saada tietoja

Velallisella on pyynnöstä oikeus saada velkojalta maksutta ajantasainen tieto velkojensa kokonaismäärästä ja perusteista, erittely maksamattomista veloista ja niiden lyhennyksistä sekä selvitys velkapääomalle kertyneiden korkojen ja kulujen määräytymisestä. Jos velallinen pyytää erittelyn tai selvityksen useammin kuin kerran vuodessa, velkojalla on oikeus saada velalliselta kohtuullinen korvaus erittelyn tai selvityksen laatimisesta aiheutuvista kustannuksista.

10 §

Perintäkulujen korvaaminen ja ulosottokelpoisuus

Velallisen on korvattava perinnästä velkojalle aiheutuvat kohtuulliset kulut riippumatta siitä, periikö saatavaa velkoja itse vai toimeksisaaja velkojan lukuun. Kohtuullisuutta arvioitaessa on otettava huomioon saatavan suuruus, suoritettu työmäärä, perintätehtävän tarkoituksenmukainen suoritustapa ja muut seikat.

Velallinen ei kuitenkaan ole velvollinen korvaamaan perintäkuluja, jos velkoja tai toimeksisaaja on menetellyt 4 §:n vastaisesti tai jos perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittava ei ole täyttänyt 5 §:n mukaista velvoitetta, paitsi jos menettelyn moitittavuutta tai laiminlyöntiä voidaan pitää vähäisenä.

Jos perittävänä on kuluttajasaatava, joka voidaan periä ulosottotoimin ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa säädetään, myös saatavan perintäkulut voidaan periä ulosottotoimin ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin mainitussa laissa säädetään. Tämä koskee kuluja siitä riippumatta, johtuvatko ne velkojan perintätoimista vai perintätoimeksiannon hoitamisesta.

10 a §

Kuluttajasaatavien perintäkulujen enimmäismäärät

Kuluttajasaatavaa perittäessä velalliselta

saa tässä momentissa mainituista perintätoimista vaatia enintään seuraavat määrät:

1) kirjallisesta maksumuistutuksesta 5 euroa;

2) 5 §:ssä tarkoitettua maksuvaatimukselta 21 euroa, jos saatavan pääoma on 250 euroa tai vähemmän, ja 45 euroa, jos pääoma on yli 250 euroa;

3) 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua suoraan ulosottokelpoista saatavaa koskevasta 5 §:n mukaisesta maksuvaatimuksella 12 euroa; sekä

4) yhdessä velallisen kanssa laaditusta koko jäännössaatavan kattavasta kirjallisesta maksumuistutuksesta 30 euroa.

Muusta kuin 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua maksumuistutuksesta saa vaatia sen esittämisestä aiheutuvat todelliset kulut. Kulut voidaan periä käytetystä muistuttamistavasta keskimäärin aiheutuvien todellisten kustannusten mukaisina.

Velalliselta saa vaatia todelliset perintäkulut, jos perinnästä on sen edellyttämän tavanomaista suuremman työmäärän vuoksi aiheutunut muita kuin 1 momentissa mainittuja tai siinä säädetty enimmäismäärät ylittäviä kuluja. Velalliselle on tällöin esitettävä erittely vaadituista perintäkuluista ja niiden perusteista sekä ilmoitettava kulujen määrän olevan muutoin sovellettavia enimmäismääriä suurempi. Enimmäismääriä ei kuitenkaan saa ylittää, jos perittävänä on 10 §:n 3 momentissa tarkoitettu suoraan ulosottokelpoinen saatava.

10 b §

Perintätoimien aikarajat kuluttajasaatavien perinnässä

Edellä 10 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua maksumuistutuksesta velalliselta saa vaatia perintäkuluja vain, jos saatavasta on vähintään 14 päivää ennen sen erääntymistä lähetetty velalliselle lasku tai muu erääntymisilmoitus ja erääntymisestä on ennen maksumuistutuksen lähettämistä kulunut vähintään 14 päivää. Jos saatava on sopimuksen mukaan maksettava tiettyinä eräpäivinä ilman erillistä ilmoitusta, velalliselta saa vaatia perintäkuluja vain, jos eräpäivästä on ennen maksumuistutuksen lähettämistä kulunut vähintään 14 päivää.

Uudesta maksumuistutuksesta tai uudesta 10 a §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitetusta maksuvaatimuksesta saa vaatia perintäkuluja velalliselta vain, jos edellisen maksumuistutuksen tai maksuvaatimuksen lähettamisestä on kulunut vähintään 14 päivää.

10 c §

Velallisen kokonaiskuluvastuu kuluttaja-saatavan perinnässä

Saman kuluttajasaatavan perinnästä velalliselta saa vaatia perintäkuluina yhteensä enintään seuraavat määrät:

- 1) 190 euroa, jos saatavan pääoma on 250 euroa tai vähemmän; ja
- 2) 220 euroa, jos saatavan pääoma on yli 250 euroa.

Velalliselta saa vaatia 1 momentissa säädetyt määrät ylittävät todelliset perintäkulut, jos perinnän suorittaminen on ollut poikke-

uksellisen vaikeaa eikä toteutettuja perintätoimia voida pitää suhteettomina ottaen huomioon erityisesti saatavan pääoma. Velalliselle on tällöin esitettävä erittely vaadituista perintäkuluista ja niiden perusteista sekä samalla ilmoitettava ne syyt, joiden vuoksi kuluja vaaditaan yli muutoin sovellettavan kokonaiskuluvastuun enimmäismäärän. Edellä 10 §:n 3 momentissa tarkoitetun suoraan ulosottokelpoisen saatavan perinnästä velalliselta ei kuitenkaan saa vaatia perintäkuluina yhteensä enempää kuin 59 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2005.

Lakia sovelletaan lain voimaantulon jälkeen velalliselta perittäviin perintäkuluihin, vaikka velallisen vastuu perintäkuluista on ennen lain voimaantuloa tehdyn sopimuksen mukaan tässä laissa säädettyä ankarampi.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 29

L a k i**kuluttajansuojalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä tammikuuta 1978 annetun kuluttajansuojalain (38/1978) 6 luvun 21 ja 22 § sekä 10 luvun 10 §:n 2 momentti ja 11 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 6 luvun 21 ja 22 § laissa 1072/2000 sekä 10 luvun 10 §:n 2 momentti ja 11 §:n 2 momentti laissa 1162/1997,
muutetaan 1 luvun 2 a §, 6 luvun 6 § ja 14 §:n 1 momentti sekä 12 luvun 1 c §, sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 2 a § laissa 391/2002, 6 luvun 6 § ja 14 §:n 1 momentti mainitussa laissa 1072/2000 sekä 12 luvun 1 c § mainitussa laissa 1162/1997, sekä *lisätään* 6 luvun 1 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1072/2000, uusi 2 momentti, lakiin uusi 6 a luku, 7 luvun 3 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 385/1986, uusi 2 momentti, 7 lukuun uusi 11 a ja 11 b § ja 12 lukuun siitä lailla 741/2003 kumotun 1 e §:n tilalle uusi 1 e § seuraavasti:

1 luku

etämyynnistä säädetään 6 a luvussa.

Yleiset säännökset

6 §

2 a §

Tämän lain 3, 4 ja 6 a luvun säännökset sekä 6 luvun säännökset kotimyyntistä koskevat soveltuvin osin takauksesta ja vierasvelkapanntauksesta annetussa laissa (361/1999) tarkoitettujen yksityistakaajien ja yksityisten pantinantajien sitoumuksia luotonantajille.

Soveltamisalan rajoitukset etämyynnissä

Tämän luvun säännöksiä etämyynnistä ei sovelleta:

1) kiinteän omaisuuden kauppaa tai muuta oikeutta kiinteään omaisuuteen koskevaan sopimukseen, vuokraoikeutta lukuun ottamatta;

2) 10 luvussa tarkoitettua aikaosuuksuasuntoa koskevaan sopimukseen;

3) jakeluautomaatin avulla tai automatisoidussa liiketilassa tehtävään sopimukseen;

4) maksullisen yleisöpuhelimien avulla teletoiminnan harjoittajan kanssa tehtävään sopimukseen;

5) huutokaupassa tehtävään sopimukseen, jos huutokauppaan voidaan osallistua muutenkin kuin etäviestimellä.

6 luku

Kotimyynti ja etämyynti

1 §

Soveltamisala

— — — — —
 Rahoituspalvelujen ja rahoitusvälineiden

HE 122/2004
 TaVM 20/2004
 EV 166/2004

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY (32002L0065); EYVL N:o L 271, 9.10.2002, s. 16

14 §

Tietojen vahvistaminen etämyynnissä

Edellä 13 §:n 1 momentin 1—5 kohdassa tarkoitetut tiedot on vahvistettava kuluttajalle henkilökohtaisesti, kirjallisesti tai sähköisesti siten, että kuluttaja voi tallentaa ja toisintaa tiedot muuttumattomina. Vahvistuksessa on lisäksi oltava:

1) ohjeet ja tiedot 15 §:ssä tarkoitetun peruuttamisoikeuden käyttämistä varten sekä tieto siitä, ettei sopimusta 16 §:n 1 kohdan mukaan voi peruuttaa sen jälkeen, kun palveluksen suorittaminen on kuluttajan suostumuksella aloitettu;

2) elinkeinonharjoittajan sen toimipaikan maantieteellinen osoite, jonne kuluttaja voi toimittaa valituksensa;

3) tiedot takuusta sekä saatavilla olevista huolto- ja korjauspalveluista;

4) sopimuksen irtisanomisehdot, jos sopimus on voimassa toistaiseksi tai yhtä vuotta pidemmän ajan.

6 a luku

Rahoituspalvelujen ja rahoitusvälineiden etämyynti

1 §

Soveltamisala

Tässä luvussa säädetään etämyynnistä silloin, kun elinkeinonharjoittaja tarjoaa kuluttajalle:

- 1) talletus- tai asiakastilejä;
- 2) maksujenvälityspalveluja;
- 3) luottoja tai niiden välitystä;
- 4) vakuutuksia tai niiden välitystä;
- 5) rahasto-osuuksia tai muita arvopapereita, joihin sovelletaan arvopaperimarkkinalakia,
- 6) arvopaperinvälitystä tai muita sijoituspalveluja,
- 7) sijoitusneuvontaa; tai
- 8) muita rahoituspalveluja tai rahoitusvälineitä.

Mitä jäljempänä tässä luvussa säädetään rahoituspalveluista, koskee myös rahoitusvälineitä.

2 §

Säännösten soveltamisen rajoitukset eräissä tapauksissa

Jos elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välinen etäsopimus koskee samankaltaisten rahoituspalvelujen jatkuvaa tai toistuvaa suorittamista, tämän luvun säännöksiä ei sovelleta sopimukseen perustuviin yksittäisiin palvelusuorituksiin.

Jos samat osapuolet sopivat toistuvasti samanlaisista rahoituspalveluista, tämän luvun 5—11 §:ää sovelletaan ainoastaan ensimmäiseen sopimukseen. Kuitenkin myös 5—11 §:ää sovelletaan, jos edeltävästä sopimuksesta on kulunut pidempi aika kuin yksi vuosi.

3 §

Pakottavuus

Sopimusehto, joka poikkeaa tämän luvun säännöksistä kuluttajan vahingoksi, on mitätön.

4 §

Määritelmät

Etämyynnillä tarkoitetaan tässä luvussa rahoituspalvelun tarjoamista kuluttajalle elinkeinonharjoittajan järjestämän sellaisen etätarjontamenetelmän avulla, jossa sopimuksen tekemiseen ja sitä edeltävään markkinointiin käytetään yksinomaan yhtä tai useampaa etäviestintä.

Etätarjontamenetelmällä tarkoitetaan markkinointi- tai myyntitapaa, joka on järjestetty niin, että sen pääasiallisena tavoitteena voidaan katsoa olevan sopimusten tekeminen etäviestimen avulla.

Etäviestimellä tarkoitetaan puhelinta, postia, televisiota, tietoverkkoa tai muuta välinettä, jota voidaan käyttää sopimuksen tekemiseen ilman, että osapuolet ovat yhtä aikaa läsnä.

5 §

Tiedonantovelvollisuus ennen sopimuksen tekemistä

Sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään tiedonantovelvoitteista, kuluttajalle on annettava hyvissä ajoin ennen sopimuksen tekemistä 6—9 §:ssä tarkoitetut tiedot elinkeinonharjoittajasta, tarjottavasta rahoituspalvelusta, etäsopimuksesta ja oikeussuojakeinoista. Tiedot on annettava käytettyyn etäviestimeen sopivalla tavalla, selkeästi, ymmärrettävästi ja niin, että tietojen kaupallinen tarkoitus käy selvästi ilmi.

6 §

Ennakkotiedot elinkeinonharjoittajasta

Elinkeinonharjoittajasta on annettava ainakin seuraavat tiedot:

1) nimi ja päätoimiala, maantieteellinen osoite sijoittautumisvaltiossa sekä asiakassuhteita hoitavan toimipaikan maantieteellinen osoite;

2) mahdollinen sivukonttori tai muu edustaja kuluttajan asuinpaikkavaltiossa ja sivukonttorin tai edustajan sen toimipaikan maantieteellinen osoite, jossa asiakassuhteita hoidetaan;

3) elinkeinonharjoittajan lukuun toimivan välittäjän tai asiamiehen nimi, asiakassuhteita hoitavan toimipaikan maantieteellinen osoite sekä tieto toiminnan edustusluonteesta silloin, kun kuluttaja asioi välittäjän tai asiamiehen kanssa;

4) mihin kaupparekisteriin tai muuhun vastaavaan julkiseen rekisteriin elinkeinonharjoittaja mahdollisesti on merkitty sekä elinkeinonharjoittajan yritys- ja yhteisötunnus tai muu vastaava tunnistekykyisessä rekisterissä;

5) asianomaisen valvontaviranomaisen yhteystiedot, jos toiminnan harjoittaminen edellyttää lupaa tai rekisteröintiä.

7 §

Ennakkotiedot rahoituspalvelusta

Rahoituspalvelusta on annettava ainakin seuraavat tiedot:

1) kuvaus rahoituspalvelun pääominaisuuksista;

2) kuluttajalta perittävien maksujen, korvausten ja muiden kulujen yhteismäärä, mukaan lukien verot tai, jos täsmällistä määrää ei voida ilmoittaa, kulujen määräytymisperusteet;

3) huomautus mahdollisesta luovutusvoitoverosta, varainsiirtoverosta ja vastaavista rahoituspalvelun hankkimiseen liittyvistä veroista tai julkisista maksuista, joista elinkeinonharjoittaja tietää ja joita kuluttaja voi joutua suorittamaan 2 kohdassa tarkoitettujen elinkeinonharjoittajalle maksettavien kulujen lisäksi;

4) kulujen maksamista ja sopimuksen täyttämistä koskevat järjestelyt;

5) etäviestimen käyttämisestä syntyvät kulut, jos siitä veloitetaan perushintaa enemmän;

6) tarvittaessa huomautus siitä, että rahoituspalveluun saattaa liittyä riski sijoitettavien varojen menettämisestä tai muu erityinen riski, sekä siitä, että aikaisempi hinnan tai arvonkehitys ei ole tae tulevasta kehityksestä;

7) annettujen tietojen voimassaoloaika koskevat mahdolliset rajoitukset.

8 §

Ennakkotiedot etäsopimuksesta

Etäsopimuksesta on annettava ainakin seuraavat tiedot:

1) tieto peruuttamisoikeudesta tai siitä, että sitä ei lain mukaan ole;

2) peruuttamisaika, sen korvauksen määrä, joka kuluttajalta voidaan peruuttamisen johdosta vaatia, taikka korvauksen määräytymisperusteet, jos korvauksen täsmällistä määrää ei voida ilmoittaa, sekä peruuttamisoikeuden käyttämistä koskevat muut ehdot ja ohjeet;

3) sopimuksen vähimmäiskesto, jos sopimus koskee rahoituspalvelujen jatkuvaa tai toistuvaa suorittamista;

4) mahdollinen oikeus irtisanoa tai purkaa sopimus taikka täyttää sopimus ennaikaisesti lain tai sopimusehdon perusteella ja näiden toimenpiteiden seuraamukset;

5) minkä valtion lainsäädännön mukaisesti ennakkotiedot on annettu;

6) mahdolliset sopimusehdot sopimukseen

sovellettavasta laista ja toimivaltaisesta tuomioistuimesta;

7) millä kielellä tai kielillä kuluttaja voi saada ennakkotiedot ja sopimusehdot 11 §:ssä säädetyllä tavalla ja mitä kieltä tai kieliä elinkeinonharjoittaja sitoutuu käyttämään sopimussuhteen aikana.

9 §

Ennakkotiedot oikeussuojakeinoista

Oikeussuojakeinoista on annettava ainakin seuraavat tiedot:

1) onko kuluttajan käytettävissä tuomioistuimen ulkopuolisia oikeussuojamenettelyjä ja jos on, miten kuluttaja voi käyttää niitä;

2) sellaiset kuluttajia suojaavat vakuusrahastot tai muut korvausjärjestelyt, jotka eivät perustu Euroopan yhteisön lainsäädäntöön.

10 §

Ennakkotiedot puhelinmyynnissä

Puhelinmyynnissä kuluttajalle on heti keskustelun alussa ilmoitettava elinkeinonharjoittajan nimi, kuluttajan kanssa keskusteleval henkilön nimi sekä puhelun kaupallinen tarkoitus.

Elinkeinonharjoittajan ei tarvitse puhelimitse antaa kaikkia 6—9 §:ssä mainittuja tietoja, jos kuluttaja siihen nimenomaisesti suostuu. Kuluttajalle on tällöin ilmoitettava, että hän saa halutessaan lisätietoja sekä mainittava, millaisista lisätiedoista on kysä. Seuraavat tiedot on kuitenkin aina annettava:

1) kuluttajan kanssa keskusteleval henkilön suhde elinkeinonharjoittajaan, kuten onko hän elinkeinonharjoittajan palveluksessa vai tämän lukuun toimiva asiamies, muu edustaja tai välittäjä;

2) kuvaus rahoituspalvelun pääominaisuuksista;

3) rahoituspalvelun suorittamisesta kuluttajalta perittävien maksujen, korvausten ja muiden kulujen yhteismäärä, mukaan lukien verot tai, jos täsmällistä määrää ei voida ilmoittaa, kulujen määräytymisperusteet;

4) huomautus mahdollisesta luovutusvoitoverosta, varainsiirtoverosta ja vastaavista rahoituspalvelun hankkimiseen liittyvistä ve-

roista tai julkisista maksuista, joista elinkeinonharjoittaja tietää ja joita kuluttaja voi joutua suorittamaan 3 kohdassa tarkoitettujen elinkeinonharjoittajalle maksettavien kulujen lisäksi;

5) tieto peruuttamisoikeudesta tai siitä, että sitä ei lain mukaan ole;

6) peruuttamisaika, sen korvauksen määrä, joka kuluttajalta voidaan peruuttamisen johdosta vaatia, taikka korvauksen määräytymisperusteet, jos korvauksen täsmällistä määrää ei voida ilmoittaa, ja peruuttamisoikeuden käyttämistä koskevat muut ehdot ja ohjeet.

11 §

Ennakkotietojen ja sopimusehtojen toimittaminen kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla

Ennakkotiedot ja sopimusehdot on hyvissä ajoissa ennen sopimuksen tekemistä toimitettava kuluttajalle henkilökohtaisesti, kirjallisesti tai sähköisesti siten, että kuluttaja voi tallentaa ja toisintaa ne muuttumattomina. Sama koskee tietoja, jotka elinkeinonharjoittajan on muun lainsäädännön mukaisesti annettava kuluttajalle ennen rahoituspalvelua koskevan sopimuksen tekemistä.

Jos sopimus tehdään kuluttajan pyynnöstä sellaista etäviestintä käyttäen, että tietoja ja sopimusehtoja ei voida antaa 1 momentissa tarkoitettulla pysyvällä tavalla ennen sopimuksen tekemistä, tiedot ja sopimusehdot on annettava pysyvällä tavalla viipymättä sopimuksen tekemisen jälkeen.

Kuluttajalla on sopimussuhteen aikana oikeus pyynnöstä saada sopimusehdot paperilla.

12 §

Peruuttamisoikeus

Kuluttajalla on oikeus peruuttaa sopimus ilmoittamalla siitä elinkeinonharjoittajalle 14 päivän kuluessa sopimuksen tekemisestä tai siitä myöhemmästä ajankohdasta, jona kuluttaja on saanut ennakkotiedot ja sopimusehdot pysyvällä tavalla.

Mitä 1 momentissa ja 14—16 §:ssä säädetään sopimuksen peruuttamisesta, ei sovelleta kulutusluottoihin eikä vakuutuksiin. Kulutta-

jan oikeudesta peruuttaa kulutusluottosopimus ja maksaa kulutusluotto ennenaikaisesti säädetään 7 luvussa. Vakuutuksenottajan oikeudesta peruuttaa ja irtisanoa vakuutus-sopimus säädetään vakuutus-sopimuslaissa (543/1994).

13 §

Liitännäissopimuksen peruuntuminen

Rahoituspalvelua koskevaan sopimukseen liittyvä muu etäsopimus peruuntuu ilman eri toimenpiteitä kuluttajan peruuttaessa pääsopimuksen, jos sama elinkeinonharjoittaja tarjoaa myös liitännäispalvelun. Liitännäissopimus peruuntuu myös, jos kolmas tarjoaa liitännäispalvelun pääsopimuksen tehneen elinkeinonharjoittajan ja kolmannen välisen sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella.

Muuhun sopimukseen liittyvän luottosopimuksen peruuntumisesta säädetään 6 luvun 24 §:ssä ja 10 luvun 12 §:ssä.

14 §

Peruuttamisoikeutta koskevat rajoitukset

Kuluttajalla ei ole 12 §:ssä säädettyä peruuttamisoikeutta, jos:

1) rahoituspalvelun tai siihen liittyvän rahoitusvälineen hinta tai arvo riippuu sellaisista muutoksista rahoitusmarkkinoilla, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa; tai

2) sopijapuolet ovat jo täyttäneet sopimusvelvoitteensa kokonaisuudessaan kuluttajan nimenomaisesta pyynnöstä.

15 §

Korvaus ennen peruuttamista suoritetusta palvelusta

Jos kuluttaja peruuttaa sopimuksen, häneltä saa vaatia korvauksen vain sellaisesta palvelusta, jonka elinkeinonharjoittaja on sopimuksen mukaisesti tosiasiallisesti suorittanut ennen peruuttamista. Korvaus ei saa ylittää määrää, joka saadaan vertaamalla suoritettua palvelua sopimuksessa tarkoitettuihin palveluihin kokonaisuudessaan.

Jos elinkeinonharjoittaja ei ole ilmoittanut korvausta tai sen määräytymisperusteita en-

nakolta tai jos hän on aloittanut sopimuksen täyttämisen ilman kuluttajan nimenomaista pyyntöä, kuluttajan ei tarvitse korvata suoritettua palvelua.

16 §

Suoritusten palauttaminen

Kuluttajan on viivytyksettä ja viimeistään 30 päivän kuluttua peruuttamisilmoituksen lähettämisestä palautettava elinkeinonharjoittajalle kaikki sopimuksen perusteella saamansa maksut ja muu omaisuus uhalla, että peruuttaminen muutoin raukeaa. Kuluttaja saa kuitenkin pidättäytyä täyttämästä omaa palautusvelvollisuuttaan, kunnes elinkeinonharjoittaja täyttää oman vastaavan velvollisuutensa.

Elinkeinonharjoittajan on viivytyksettä ja viimeistään 30 päivän kuluttua peruuttamisilmoituksen saatuaan palautettava kuluttajalle kaikki sopimuksen perusteella saamansa suoritukset. Palautettavista suorituksista voidaan vähentää korvaus, joka elinkeinonharjoittajalla on 15 §:n mukaan oikeus periä kuluttajalta ennen sopimuksen peruuttamista suoritetusta palvelusta.

17 §

Lakiviittauksia koskeva rajoitus

Lakiviittauksella, jonka perusteella sopimukseen sovelletaan Euroopan talousalueen ulkopuolisen valtion lakia, ei voida syrjäyttää Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa voimassa olevia, lakiviittauksen puuttuessa sovellettavia säännöksiä rahoituspalvelujen etämyynnistä, jos niissä suojataan kuluttajaa tehokkaammin kuin lakiviittauksen perusteella sovellettavassa laissa.

18 §

Kuluttajan oikeus vaihtaa käytettävää etäviestintä

Kuluttajalla on oikeus sopimussuhteen aikana käyttää muutakin etäviestintä kuin mitä hän käytti sopimusta tehtäessä, jos muun viestimen käyttäminen ei ole ristiriidassa

sopimuksen tai rahoituspalvelun luonteen kanssa.

7 luku

Kulutusluotot

3 §

Tililuoton käyttöön oikeuttavaan tunnisteseen rinnastetaan 19 §:n säännöksiä sovellettaessa tunniste, joka oikeuttaa tilin taikka muun rahoituspalvelun tai rahoitusvälineen käyttöön. Luotonantajaa koskevia säännöksiä sovelletaan tällöin elinkeinonharjoittajaan, joka on tehnyt kuluttajan kanssa tunnistetta koskevan sopimuksen.

11 a §

Etämyynnissä kuluttajalla on oikeus peruuttaa luottosopimus ilmoittamalla siitä luotonantajalle 14 päivän kuluessa sopimuksen tekemisestä tai siitä myöhäisemmästä ajankohdasta, jona kuluttaja on saanut 6 a luvussa tarkoitetut ennakkotiedot ja 10 §:ssä tarkoitettun kappaleen luottosopimuksesta pysyvällä tavalla.

Kuluttajalla ei ole kuitenkaan oikeutta peruuttaa luottosopimusta, jos sopijapuolet ovat jo täyttäneet sopimusvelvoitteensa kokonaisuudessaan kuluttajan nimenomaisesta pyynnöstä.

Jos kuluttaja peruuttaa sopimuksen, häneltä saa vaatia korvauksena luoton todellisen vuosikoron ajalta, jonka luotto on ollut kuluttajan käytettävissä. Korvausta ei voida kuitenkaan vaatia, jos luotonantaja ei ole ilmoittanut kuluttajalle ennakolta todellisen vuosikoron perimisestä tai jos luotonantaja on aloittanut sopimuksen täyttämisen ilman kuluttajan nimenomaista pyyntöä.

11 b §

Kuluttajan on viivytyksettä ja viimeistään 30 päivän kuluttua peruuttamisilmoituksen lähettämisestä palautettava luotonantajalle luottosopimuksen nojalla saamansa varat uhalla, että peruuttaminen muutoin raukeaa. Kuluttaja saa kuitenkin pidättäytyä täyttämästä omaa palautusvelvollisuuttaan, kunnes luotonantaja täyttää oman vastaavan velvollisuutensa.

Luotonantajan on viivytyksettä ja viimeistään 30 päivän kuluttua peruuttamisilmoituksen saatuaan palautettava kuluttajalle kaikki sopimuksen perusteella saamansa suoritukset. Palautettavista suorituksista voidaan kuitenkin vähentää 11 a §:n 3 momentin mukainen todellisen vuosikoron määrä.

12 luku

Erinäisiä säännöksiä

1 c §

Oikeus vedota eräisiin ilmoituksiin ja asiakirjoihin

Jos tässä laissa tarkoitettu virheilmoitus taikka ilmoitus sopimuksen purkamisesta tai sen peruuttamisesta on tarkoituksenmukaisella tavalla lähetetty vastaanottajalle, lähettäjä saa vedota ilmoitukseen, vaikka se myöhästyi, vääristyi tai ei tulisi perille.

Jos ilmoituksen saapumisen ajankohdasta ei voida esittää muuta selvitystä, postitse lähetetyn ilmoituksen katsotaan saapuneen vastaanottajalle seitsemäntenä päivänä sen lähettämisestä ja sähköisesti lähetetyn päivänä, jona ilmoitus on lähetetty.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään ilmoituksesta, koskee myös kotimyyntiasiakirjaa, vahvistusta, sopimusehtoja ja muita asiakirjoja, jotka elinkeinonharjoittaja on tämän lain mukaisesti lähettänyt kuluttajalle.

1 e §

Määräajan laskeminen

Tässä laissa säädettyä määräaika laskettaessa ei oteta lukuun sitä päivää, jona sopimus tai muu sellainen toimi tehtiin, josta määräaika alkaa kulua. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, joului- tai juhannusaatto taikka arkilauantai, määräajassa tehtävä toimi voidaan suorittaa vielä ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2005.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin sopimuksiin sovelletaan tämän lain voimaan

tullessa voimassa olleita säännöksiä. Lain 7 luvun 3 §:n 2 momenttia sovelletaan kuitenkin silloin, kun rahoituspalvelun tai rahoitusvälineen käyttöön oikeuttavaa tunnistetta käytetään oikeudettomasti tämän lain voimaantulon jälkeen.

tusvälineen käyttöön oikeuttavaa tunnistetta käytetään oikeudettomasti tämän lain voimaantulon jälkeen.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 30

Laki

vakuutusopimuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetun vakuutusopimuslain (543/1994) 5 §:n
 3 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 12 § sekä
lisätään 5 §:ään uusi 4 momentti ja lakiin uusi 13 a § seuraavasti:

5 §

Tiedot ennen sopimuksen päättämistä

— — — — —
 Vakuutusten etämyynnissä kuluttajalle on
 lisäksi annettava kuluttajansuojalain
 (38/1978) 6 a luvussa tarkoitetut ennakkotie-
 dot.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan tarvit-
 taessa antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä
 tietoja vakuutuksenantajan on annettava va-
 kuutuksen hakijalle ennen sopimuksen päät-
 tämistä.

6 §

Eräiden asiakirjojen antaminen

Vakuutusopimuksen päättämisen jälkeen
 vakuutuksenantajan on ilman aiheutonta vii-
 vytystä annettava vakuutuksenottajalle asia-

kirja, johon on merkitty sopimuksen keskei-
 nen sisältö (*vakuutuskirja*), sekä vakuutuseh-
 dot. Vakuutusten etämyynnissä kuluttajalle
 sovelletaan kuitenkin, mitä kuluttajansuoja-
 lain 6 a luvun 11 §:ssä säädetään.

12 §

Vakuutuksenottajan oikeus irtisanoa vakuutus

Vakuutuksenottajalla on oikeus milloin
 tahansa irtisanoa vakuutus päättymään va-
 kuutuskauden aikana. Irtisanominen on suo-
 ritettava kirjallisesti. Muu irtisanominen on
 mitätön. Jos vakuutuksenottaja ei ole mää-
 rännyt vakuutuksen päättymisaikaa, vakuutus
 päättyy, kun irtisanomista koskeva ilmoitus
 on annettu tai lähetetty vakuutuksenantajalle.
 Irtisanomisoikeutta ei kuitenkaan ole, jos
 vakuutusopimuksen sovittu voimassaoloaika
 on lyhyempi kuin 30 päivää.

HE 122/2004
 TaVM 20/2004
 EV 166/2004

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY (32002L0065); EYVL N:o L 271, 9.10.2002, s. 16

13 a §

Vakuutuksenottajan oikeus peruuttaa eläkevakuutus tai säästöhenkivakuutus

Vakuutuksenottajalla on oikeus peruuttaa eläkevakuutus tai säästöhenkivakuutus ilmoittamalla siitä vakuutuksenantajalle kirjallisesti 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona vakuutuksenottaja on saanut tiedon vakuutushakemuksen tai tarjouksen hyväksymisestä. Peruuttamisaika ei kuitenkaan ala kulua ennen kuin vakuutuksenottaja on saanut 6 §:ssä tarkoitetut asiakirjat tai vakuutusten etämyynissä kuluttajansuojalain 6 a luvussa tarkoitetut ennakotiedot ja sopimusehdot pysyvällä tavalla.

Vakuutuksenantajan on viivytyksettä ja viimeistään 30 päivän kuluttua peruuttamisilmoituksen saatuaan palautettava vakuutuksenottajan vakuutus sopimuksen perusteella suorittamat maksut. Jos vakuutuksen säästöosuus riippuu valitun sijoituskohteen arvonkehityksestä, vakuutuksenantaja saa kuitenkin vähentää palautettavista maksuista määrän, joka vastaa sijoituskohteen arvon alentumista peruuttamisilmoituksen saapumispäivänä. Jos

muuta selvitystä peruuttamisilmoituksen saapumispäivästä ei voida esittää, postitse lähetetyn ilmoituksen katsotaan saapuneen vakuutuksenantajalle seitsemäntenä päivänä sen lähettämisestä ja sähköisesti lähetetyn ilmoituksen päivänä, jona se lähetettiin.

Jos eläkevakuutukseen tai säästöhenkivakuutukseen liittyy muu vakuutus, liitännäisvakuutus peruuntuu vakuutuksenottajan peruuttaessa päävakuutuksen. Vakuutuksenantajan oikeudesta vaatia maksu vakuutuksenottajan ennen liitännäisvakuutuksen peruuntumista saamasta vakuutusturvasta on voimassa, mitä 45 §:n 1 momentissa säädetään.

Vakuutuksenantajalla on oikeus tehdä 2 momentissa tarkoitettu vähennys tai periä vakuutusmaksua 3 momentissa tarkoitetun vakuutuksen voimassaoloajalta vain, jos tästä on ilmoitettu vakuutuksenottajalle ennakolta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2005.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin sopimuksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 31

L a k i**rajat ylittävästä kieltomenettelystä annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajat ylittävästä kieltomenettelystä 21 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1189/2000) 1 §:n 2 momentin 11 kohta sekä
lisätään 1 §:n 2 momenttiin uusi 12 kohta seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

— — — — —
 Edellä 1 momentissa tarkoitettuja direktiivejä ovat:
 — — — — —

11) tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (”Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä”) 2000/31/EY;

voston direktiivi (”Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä”) 2000/31/EY;

12) kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2005.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

HE 122/2004
 TaVM 20/2004
 EV 166/2004

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY (32002L0065); EYVL N:o L 271, 9.10.2002, s. 16

N:o 32

Tasavallan presidentin asetus

ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen kolmannentoista pöytäkirjan voimaansaattamisesta sekä pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan yleissopimuksen Vilnassa 3 päivänä toukokuuta 2002 tehty kolmastoista pöytäkirja, jonka eduskunta on hyväksynyt 19 päivänä lokakuuta 2004 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 12 päivänä marraskuuta 2004 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Euroopan neuvoston pääsihteerin huostaan 29 päivänä marraskuuta 2004, tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2005, niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suo-

jaamiseksi tehdyn yleissopimuksen kolmannentoista pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 12 päivänä marraskuuta 2004 annettu laki (961/2004) tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2005.

3 §

Pöytäkirjan muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2005.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 7/2005)

N:o 33

Tasavallan presidentin asetus

ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen kahdennentoista pöytäkirjan voimaansaattamisesta sekä pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan yleissopimuksen Roomassa 4 päivänä marraskuuta 2000 tehty kahdentoista pöytäkirja, jonka eduskunta on hyväksynyt 23 päivänä marraskuuta 2004 ja jonka tasavallan presidentti on ratifioinut 3 päivänä joulukuuta 2004 ja jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu Euroopan neuvoston pääsihteerin huostaan 17 päivänä joulukuuta 2004, tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2005, niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suo-

jaamiseksi tehdyn yleissopimuksen kahdennentoista pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 3 päivänä joulukuuta 2004 annettu laki (1076/2004) tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2005.

3 §

Pöytäkirjan muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2005.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 9/2005)

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 28—33, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2005

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904